

انور مسعود

انور مسعود 8 نومبر 1935ء میں گجرات وچ پیدا ہوئے۔ والد دانا محمد عظیم اے۔ آپ نے پنجاب یونیورسٹی توں ایم اے فارسی دا امتحان پاس کیا تے لیچرار مقرر ہو گئے۔ مختلف کالجوں وچ پڑھاندا رہے۔ گورنمنٹ کالج راولپنڈی وچ فارسی دے استاد رہے۔

انور مسعود ایسے دکھاں درداں دی ماری دنیا واسطے ہاسے تخلیق کردا اے تے لوکاں توں غماں توں نجات دیواندا اے۔ اوس دے شعر پڑھن دا انداز ایڈا دلکش تے اثر انگیز اے کہ اوس دا کلام لوکاں دے ذہناں اُتے نقش ہو جاندا اے تے بلاں وچ اُتر جاندا اے۔ اوس نے پنجابی توں اُوڈ فارسی تے اُردو وچ وی شعر لکھے نیں۔ پنجابی زبان وچ اوہدا اُو مجموعہ ”میلہ اکھیاں دا“ دے سرتاویں نال چھپ چکیا اے، جس نے لوکاں توں مقبولیت دی سند حاصل کیتی اے۔

اک تے اوہدا کلام گلاب دیاں پگھڑیاں ہار کھریا ہوندا اے تے سونے اُتے سہاگہ اوہدا دل موہ لین والا پڑھن دا انداز اے۔ اوہدی پنجابی شاعری وچ جتنے مزاج اے اتھے نال ای طنز دے ڈونگھے تے ترکھے نشتر وی موجود نیں، جیہڑے ذہن دے اندر کھب جاندا اے۔ آکھیا جاندا اے کہ طنز وی اک طرحاں دا ذہنی تشدد اے، پر انور مسعود دے طنز وچ تشدد دی تھاں اصلاح دا کچھ نمایاں اے۔ اوہدے مخول پنچھے کوئی نہ کوئی سبق ضرور ہوندا اے۔ نظماں توں اُو انور مسعود نے کجھ پنجابی قطعات تے رُباعیاں وی لکھیاں نیں۔

جمعہ بازار

بزی مرغ مسالے سارے جمعہ بازارے دیکھے
کیسے کیسے عجیب نظارے جمعہ بازارے دیکھے
سارے بند بازار تے گھٹا ایہہ بازار نرالا
مسجد دا ہمایہ میلا چوکی رونق والا
ہم ہما کے آیا اتھے سارا آل دوالا
نبا، چاچا، تاپا، پھپھا، انی، ہاجی، خالہ
لوک ویسی دسی سارے جمعہ بازارے دیکھے

کیسے کیسے عجیب نظارے جمعہ بازارے دیکھے

رنگ برنگی کاراں والیاں لگیاں ہویاں پالاں
ہر کوئی اتھے میرے وانگوں ڈُٹا وچ خیالاں
کھڑی چیز خریدیاں اتھوں کھڑا سودا ٹالاں
اوتھے چوکھا بھیڑ بھڑکا جیہڑی تھانویں دالاں
بیٹی دھوڑا غبار غبارے جمعہ بازارے دیکھے

کیسے کیسے عجیب نظارے جمعہ بازارے دیکھے

کھڑی شے نہیں دیکھی اتھے دیکھے نہیں ہوانے
ایسے بازارے وکدے دیکھے آساں مکنی دے دانے

ون سوئے دیکھے اچھے کبل لیک سرہانے
 کاراں دے وچ ڈٹے ہوئے ڈٹھے ہال ایانے
 ہمدے روندے تے گڑلانڈے ہال وچارے دیکھے
 کیسے کیسے جب نظارے جمعہ بازارے دیکھے

لڈے دا سامان خریدن لوکی ڈروے ڈروے
 ہڈے ورتے کوٹ، سویٹر پکڈے وصدے ڈھروے
 فیشن نویں بھاون دے پنے سے چارے کردے
 گھر دا پردہ رکھن نوں پنے لین پڑانے پردے
 اوور کوٹ، جراباں، شالاں، سوڈے سارے دیکھے

کیسے کیسے جب نظارے جمعہ بازارے دیکھے

نویں زانی جاہلی جس نے جو اواز لگائی
 کہے ملوکان والا بھائی کشش وکنے آئی
 موگ پھلی نوں آکھے کوئی پستے دی بھر جانی
 مٹے وچین والا کوکے لئی گنی مٹھیائی
 برنی دی اواز سنی تے شکر پارے دیکھے

کیسے کیسے جب نظارے جمعہ بازارے دیکھے

کوئی بھوس اتاراں والا نوٹن بیا فرماندا اے!
 کوئی مرقی ذبح کراکے تھیلے وچ بیا پاندالے!
 کوئی گاہک ہزاراں دا قالین خریدی جاندا اے
 خالی کھیسے والا کوئی اکھیاں نوں ترساندا اے
 مہاترہ ساتھی کئی وچارے جمعہ بازارے دیکھے!

کیسے کیسے جب نظارے جمعہ بازارے دیکھے

شامیں سے وچین لگ پنے سوڈے وچین والے
 ایہہ موقع دیکھ رہے سن کئی خریدن والے
 ایڈوں بعد ملزکوں وانگوں بیٹھے بیٹھن والے
 سوڈے والی خالی بیٹی ہال کے سکین والے
 رات ہنیرا، بھانیز تارے جمعہ بازارے دیکھے

کیسے کیسے جب نظارے جمعہ بازارے دیکھے